

[Bjørn Elmquist]

i beskyttelsen, i anvendelsen og i adgangen til det materiale, der foreligger.

Der er en passus i forslaget bemærkninger, som jeg er blevet lidt i tvivl om. Der står i tredjesidste afsnit:

»Det er oplyst for forslagsstillerne, at der tidligere i justitsministeriet er truffet beslutning om at imødekomme disse hensyn i videst muligt omfang.«

I næste afsnit hedder det videre:

»Ved skrivelse af 23. november 1982 har justitsministeren imidlertid besluttet, at der ikke er grundlag for at fastsætte nye regler.«

Jeg vil spørge justitsministeren, om det er sådan, at der i de seneste år, i den seneste tid endda, er sket en opprioritering af hensynet til borgeren, sådan som bemærkningerne her lader ane. Hvis det er tilfældet, er vi måske nået så vidt, at forslagsstillerne kan tage deres egne bemærkninger til efterretning, når de er blevet bekræftet af justitsministeren, så vi kan enes om, at dette forslag næppe skal gennemføres, men måske i udvalget kan give en god anledning til, at vi dér får en nærmere redegørelse fra justitsministeren og dér kan høre, i hvilket omfang opprioriteringen allerede har fundet sted. Skulle justitsministeren være i stand til at oplyse det her fra talerstolen allerede nu under førstebehandlingen, vil jeg naturligvis være glad for det.

Ebba Strange (SF):

En gang imellem kan det være godt at skifte justitsminister. Jeg er glad for, at den tidligere justitsminister er medforslagsstiller til dette forslag, men jeg er spændt på, om vi også ville have fået det, hvis han havde siddet i justitsministerstolen, for det lader jo til at være noget, man faktisk har arbejdet med i justitsministeriet, og hvornår man så er havnet dér, hvor man er, er det lidt svært at se i bemærkningerne til forslaget.

Men lad det være sagt lidt polemisk, at der helt klart er en uforbeholden støtte til forslaget fra SFs side. Vi har tidligere haft lejlighed til at diskutere registre, og vi har under diskussionen om registre især opholdt os ved kriminalregisteret, ved kriminalregisterets bestemmelser om, at oplysninger, der indgår dér, bliver der og bliver der for altid.

Esbjergsagen, som dette forslag altså er udarbejdet på baggrund af, er jo en sag, som mange af retsudvalgets medlemmer har været

involveret i, som der har været stillet spørgsmål i salen om, og som vi altså også har fået svar på, som justitsministeren refererede i sit indlæg for lidt siden.

Jeg er helt sikker på, at det ville være meget mindre belastende at være vidne i en straffesag, hvis man ikke gik med den viden, at alt, hvad man oplyser om sig selv, bliver opbevaret i kriminalregisteret og gemt til evig tid. Det er en borgerpligt at være vidne, og det er en uheldig hændelse at være offer – justitsministeren nævnedes begge disse grupper – og på den baggrund synes jeg, vi burde lave reglerne for kriminalregisteret om, sådan, som forslagsstillerne skriver, at når en straffesag er afsluttet, så destruerer vi de oplysninger, vi har fået om mennesker, der af forskellige grunde, mere eller mindre tilfældigt, er havnet i den situation, at de har været vidne eller offer i den pågældende sag. Man kan ikke undgå – og det var jo også det, der karakteriserede de henvendelser, vi fik fra folkene i Esbjerg, dengang denne sag var oppe – at gå og være urolig for, hvad de oplysninger bruges til, som er samlet om én.

Jeg har selvfølgelig lyttet interesseret til justitsministerens kommentar til det her forslag. Justitsministeren siger, at vi må klare problemerne ved forsvarlig opbevaring og ved tavshedspligt, og det gælder i øvrigt også inden for andre sektorer. Jeg er enig med fru Lis Møller om, at vi nok snart trænger til en generel debat her i tinget om registerlovgivningen. Det var i 1978, vi vedtog registerlovene, og der er ingen tvivl om, at de trænger til at blive taget op til en drøftelse; især har jeg hæftet mig ved de nye forslag, der nu er om samkøring af forskellige registre, som efter min mening er meget utrygge, fordi de indebærer en kontrol med folk, som i hvert fald efter vores mening er uhensigtsmæssig.

Men jeg vil sige til ministerens svar til forslagsstillerne, at jeg synes, det lød, som om indholdet i svaret kun var, at det egentlig er helt praktisk at have disse ting, for det kan være, at sagen bliver genoptaget, og det er administrativt besværligt at skulle samle tingene ind igen, og der kan senere rejses kritik, og en sag kan senere genoptages. Det er selvfølgelig alt sammen rigtigt, men spørgsmålet er, om vi vil betale den pris over for personer, som ligger i den administrative lettelse. Selvfølgelig er 80 straffesager genoptaget, men så tit sker det jo altså heller ikke, og jeg